

A BUDAI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÜGYIRATI SZÁM	
KEZDŐIRATYINT	
Postán / Gyűjtőládán / Személyesen / Elektronikán / Faxon / Kezbesítő	
ÉRKELT	2021. SZEPT. 17.
PÉLDÁNY	
MELLÉKLET	
ÜGYIRATSZÁM	30039/2021/9
UTÓIRATYINT	

Állat elűzők...
kiszállt március...
2021. SZEPT. 17.
PNC
In: Járulékos

Budai Központi Kerületi Bíróság útján

2021. SZEPT. 17.

Alkotmánybíróság részére

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] felperes (született: [REDACTED])

[REDACTED] – csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Novák Rebeka (Dr. Novák Rebeka ügyvéd; székhely: [REDACTED])

[REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, határidőben, az alábbi

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő.

I. Kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budai Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 10.P.XI.31.039/2019/42. ügyiratszámú ítéletének, valamint a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.631.824/2021/6. ügyiratszámú ítéletének alaptörvény-ellenességét Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 28. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljárásból való alapjog, a VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjog, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjog megsértése miatt és az Abtv. 43. §-ban foglaltak szerint semmisítse meg Budai Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 10.P.XI.31.039/2019/42. ügyiratszámú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.631.824/2021/6. ügyiratszámú ítéletét.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	V/ 03695 - 0 / 2021
Érkezett:	2021. SZEPT. 28.
Példány:	1
Kezelőiroda:	[REDACTED]

II.

a) Panaszom alátámasztása érdekében az alábbi tényeket adom elő.

Az alapeljárás alperesével kötött házasságunkat – tekintettel annak végérvényes és helyrehozhatatlan megromlására – a Budai Központi Kerületi Bíróság 2017. december 5. napján kelt és jogerőre emelkedett 9.P.XI.30.164/2017/10. ügyiratszámú ítéletével az alperes és köztem a járulékos kérdések és a bontás tényében létrejött megállapodás alapján a megromláshoz vezető körülmények feltárása nélkül, felbontotta. Az egyezség megkötése időpontjában az alperessel való hatékony együttműködésre és a házasság felbontása utáni

szülőtársi viszony rendezésére volt kilátás, ugyanis ebben az időszakban már több hónapja, konkrétan 2017 februárja óta tartó válásterápián vettünk részt, így alappal reménykedhettem abban, hogy gyermekeink érdekében a közös szülői felügyeleti jog keretében kellő együttműködést fogunk tudni tanúsítani egymás iránt. Sajnálatos módon azonban ez nem így történt az egyezség megkötését követően. A közöttünk lévő folyamatos konfliktusok és az együttműködés teljes hiánya miatt – többszöri személyesen és jogi képviselők útján történt egyeztetési kísérletet követően – 2019 decemberében keresetlevelet terjesztettem elő a szülői felügyeleti jog és kapcsolattartás újraszabályozása iránt. Ennek közvetlen előzményez az volt, hogy az alperes az óvodából a kialakult rendszer és az előzetes egyeztetés ellenére elvitte nagyobbik gyermekünket, [REDACTED] és nem volt hajlandó megmondani, hogy mikor hozza haza vagy adja át részemre.

Az elsőfokú eljárás során az eljáró bíróság a felek meghallgatásán túl, a bizonyítási eljárás keretében beszerezte a gyámhatóságtól és a családsegítőtől a velünk kapcsolatos valamennyi iratot, tanúként meghallgatta az én édesanyámat, testvéremet, testvérem feleségét, az alperes édesanyját, alperes testvérét és alperes jelenlegi élettársát, továbbá igazságügyi pszichológus szakértőt rendelt ki. A beszerzett iratok alapján kiderült, hogy az alperes korábban azért vette igénybe a családsegítő pszichológiai megsegítését, hogy *„hirtelen dühkitöréseit képes legyen kontroll alatt tartani, enyhíteni tudja és megszüntesse a gyerekekkel szembeni fizikai fegyelmézést.”* (2017. november 2. napján a [REDACTED] Humán Szolgáltató Központ által kelt Feljegyzés pszichológiai tanácsadás folyamatáról elnevezésű okirat negyedik bekezdése, amely a peres bizonyítékok között található) A szakértői vélemény elkészültét követően az eljáró bíróság felhívta a peres feleket az észrevételeik és indítványaik megtételére. Ennek megfelelően előterjesztettem észrevételeim és bizonyítási indítványaimat, kérve a szakértői vélemény kiegészítését, továbbá a vizsgálati adatok rendelkezésre bocsátását a szakértői vélemény ellenőrizhetősége érdekében, annak hiányában ugyanis a szakértői vélemény nem tekinthető aggálytalannak. Észrevételeimben állításaimat konkrét tényállításokkal, eseményekkel, valamint jogszabályhelyek pontos megjelölésével és jogi érveléssel alátámasztottam. Az eljáró bíróság felhívta a szakértőt nyilatkozattételre, azonban szakértő írásban közölte, hogy nem hajlandó érdemben választ adni az általam előterjesztett észrevételekre, mert az álláspontja szerint túlságosan hosszú (teljes beadványom összesen 13 oldal volt), továbbá a GDPR rendeletre hivatkozva megtagadta a vizsgálati adatok megküldését, tehát nem csak az alperes vizsgálatának, hanem az én vizsgálatomnak és a kiskorú gyermekeink vizsgálatának adatait sem volt hajlandó megküldeni az egyébiránt jogi végzettséggel nem rendelkező szakértő. A szakértő nyilatkozatára az eljáró bíróság ismét nyilatkozattételre hívta fel a feleket, amelynek eleget tettem, kifejtve, hogy a szakértő GDPR rendelettel kapcsolatos hivatkozása téves. Az eljáró bíróság annak ellenére nem hívta fel a szakértőt a szakértői vélemény ismételt kiegészítésére és az adatok megküldésére, hogy ezt kifejezetten ismét indítványoztam, illetve első alkalommal maga a bíróság is helyadott ezen indítványomnak. Az alperes az elsőfokú eljárás során arra hivatkozott, hogy mindösszesen egyetlen alkalommal ütötte meg, pofozta fel a nagyobbik gyermekünket, amely sajnálatos eseményre 2019 nyarán került sor. A szakértői vélemény ezen állítást nem találta kétségesnek a gyermek szokatlan szóhasználata ellenére sem, vélemény részében azt állította, hogy a tesztmutatók – amiket nem volt hajlandó kiadni – nem mutatnak az alperes részéről

agresszivitásra való hajlam Az elsőfokú ítélet indoklásának hiányosságát – tekintettel arra, hogy abban sem a családsegítőtől, illetve gyámhatóságtól beszerzett iratok, sem pedig a szakértői véleménnyel kapcsolatos aggályok nem kerültek figyelembe vételre, mellőzésüknek indokát az ítélet nem tartalmazta – az eljárás másodfokú bírósága is megállapította, azonban azt sem saját hatáskörében a jogorvoslati eljárásban, sem pedig hatályon kívül helyezés útján nem orvosolta azzal a hivatkozással, hogy attól új érdemi eredmény feltehetően nem várható. A másodfokú eljárás során fellebbezésemre az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben ismét állította, hogy nagyobbik gyermekünket [REDAKT] egy alkalommal ütötte meg, azonban csatlakozó fellebbezésében egy teljesen más, időben és térben teljesen eltérő esetet írt le az alábbiak szerint. Az alperes csatlakozó fellebbezésében és ellenkérelmében az állítólagos „egy pofon” körülményeiről akként számol be, hogy „Ez az eset a felperessel való szétköltözésünk idején történt, a közlegő válásunk miatt felfokozott érzelmi állapotban voltam. Az esetről az elsőfokú bíróság előtt is beszéltem, sajnálom, hogy megtörtént. Aki ment már át váláson tudja, hogy ilyenkor az ember felfokozott érzelmi állapotban van. Az eset egyszeri alkalom volt, évekkkel ezelőtt történt, az esetet kislányommal megbeszéltem.” (alperes csatlakozó fellebbezése és érdemi ellenkérelme 5. oldal ötödik bekezdés második, harmadik és negyedik mondat.) Tehát az alperes azt állította, hogy:

- [REDAKT] egy alkalommal ütötte meg, konkrétan felpofozta,
- ez az eset a szétköltözésünk idején, még a válásunk előtt történt. A szétköltözésünk 2016. november 20. napján történt, így annak „időszaka” 2016 év november és december hónapja, azaz késő ősz – kora tél.

Az alperes az elsőfokú eljárás során valóban beszámolt egy állítólagos „egy pofonról” a 2020. január 9. napján tartott tárgyaláson, amely nyilatkozatát a 10.P.XI.31.039/2019/5. ügyiratszámú jegyzőkönyv rögzítette: „Az sem igaz, hogy a gyermekeket pofozgatnám vagy ütném. Egyetlenegy eset fordult elő ezen a nyáron, amikor is [REDAKT] adtam egy pofont. Elvesztettem a türelmemet egy félórás hiszti után, ezt én nagyon megbántam, és megbeszéltem az [REDAKT] Többet ilyen nem fog előfordulni, ez egyszeri alkalom volt.” (10.P.XI.31.039/2019/5. ügyiratszámú jegyzőkönyv 4. oldal hatodik bekezdés). A tárgyalásra 2020. január 9. napján került sor, azaz az alperes által időpontként megjelölt „ezen a nyáron” 2019 nyarára vonatkozik. Az alperes tehát 2020. január 9. napján tartott tárgyaláson azt állította:

- [REDAKT] egy alkalommal ütötte meg, konkrétan felpofozta,
- ez az eset 2019 nyarán történt.

Az alperes élettársa tanúkenti meghallgatása során is említést tett a 2019 nyarán történt esetről. A tanú azt nyilatkozta, hogy „Egy kiemelkedő esetre emlékszem, amikor a [REDAKT] [REDAKT] voltunk és [REDAKT] hisztizett, mert vattacukrot szeretett volna, de már bezártak, így nem tudtunk neki venni. [REDAKT] kkor egy 20 perces hisztibe kezdett. A lányommal, illetve [REDAKT] lmentünk addig a mosdóba, amíg [REDAKT] hisztizett. Ez volt egy olyan komolyabb konfliktus, amire emlékszem.” (10.P.XI.31.039/2019/33. ügyiratszámú jegyzőkönyv 8. oldal első bekezdés). Az alperes saját állítása és az élettársának tanúvallomása során tett nyilatkozata szerint az alperes és jelenlegi élettársa 2018 augusztusában kerültek kapcsolatba, így a tanú 2016 évi eseményeket elvben sem tapasztalhatott. Az alperes nyilatkozata tehát önellentmondásos, ugyanis két külön esetről állítja azt, hogy csak és kizárólag akkor történt és csak és kizárólag egy pofont adott gyermekünknek. A tényadatok értékelése körében

relevanciával bír, hogy 2016 évben [REDACTED] lányunk [REDACTED] s volt, míg 2019 év nyarára éppen, hogy betöltötte a [REDACTED] letévét [REDACTED] pedig [REDACTED] s volt.

Mindezt az alperesi csatlakozó fellebbezés tekintetében előterjesztett ellenkérelmemben levezettem, azonban a másodfokú ítélet e kérdésre az indoklás körében egyetlen szóval sem tért ki, az elsőfokú bíróság által nem értékelt bizonyítékok kapcsán – azon kívül, hogy valóban hiányos az elsőfokú ítélet indoklása – érdemi megállapítást nem tett. A másodfokú ítéletben a gyermekek fizikai fenyegetése körében érdemi megállapítás nincs, e kérdést az ítélet teljes mértékben ignorálja, sőt a szakértői tesztadatok kapcsán azt a megállapítást teszi, hogy azoktól – annak ellenére, hogy a szakértői vélemény ellenőrizhetősége alapvető elvárás e bizonyítási eszközzel szemben – további érdemi információ nem várható. A másodfokú eljárás így nem csak az ítélet érdemi aggályait, de az adatkezeléssel kapcsolatos jogtalan megtagadást sem orvosolta, figyelmen kívül hagyta a GDPR rendelkezéseit, valamint azt, hogy a saját adataim és a gyermekek adatai körében az adatkezelési jogosultság kérdése akkor sem merülhetne fel, ha a GDPR nem tartalmazná az általam az eljárás során részletesen kifejtett kivétel szabályt.

b) A jogorvoslatok kimerítése tekintetében az alábbiakat adom elő.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.XI.31.039/2019/42. ügyiratszámú ítéletének folyamatos kapcsolattartásra és nyári időszakos kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéssel szemben, valamint és karácsonyi ünnepi kapcsolattartás kezdőpontjára vonatkozó rendelkezés pontosítása érdekében fellebbezést terjesztettem elő. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.631.824/2021/6. ítéletével az elsőfokú ítélet folyamatos kapcsolattartásra vonatkozó részét helyben hagyta, így a Pp. 407.§ (2) bekezdés c) pontja alapján nincs helye. Tehát valamennyi rendelkezésre álló jogorvoslatot kimerítettem.

c) A határidők tekintetében az alábbiakat adom elő.

Az elsőfokú ítélettel szemben határidőn belül fellebbezéssel éltem. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.631.824/2021/6. ítélete részemre 2021. július 20. napján került kézbesítésre. Ennek megfelelően jelen alkotmányjogi panaszomat határidőben terjeszttem elő.

d) Érintettségem tekintetében előadom, hogy a sérelmezett döntésekkel érintett perben felperes voltam, az eljárással érintett gyermekek édesanyja vagyok. Az eljárás tárgya a szülői felügyeleti jog rendezése és kapcsolattartás szabályozása, melyben való érintettségem kapcsolattartásra jogosult szülőként egyértelműen fennáll.

e) A befogadhatóság körében az alábbiakat adom elő.

Az elsőfokú bíróság, valamint a másodfokú bíróság eljárása és annak eredményeként született döntések sértik a Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 28. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjogot, a VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjogot, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjogát.

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az Állam elsőrendű kötelezettsége. Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. A VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. Az 28. cikk szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre természetesen nem terjed ki az ítéletek kvázi negyedfokú felülbírálatára, jelen alkotmányjogi panaszom nem az alapeljárásban hozott ítéletek érdemi tartalmának Tisztelt Alkotmánybíróság általi érdemi felülbírálatára irányul, hanem az alapeljárás során a szakértői véleménnyel kapcsolatos bizonyítási eljárás keretében felmerült jogsérelem, valamint az indoklás súlyos hiányosságából eredő és a gyermekek fizikai fegyelmezésével szembeni zéró tolerancia jogszabályi előírásának megszegése következtében beállt alapjogsértés orvoslása, amelyre a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezik kizárólagos hatáskörrel.

A szakértői vélemény családjogi, szülői felügyelettel és kapcsolattartással kapcsolatos perekben kiemelt jelentőséggel bíró bizonyíték. A polgári perrendtartás kógens rendelkezése (Pp. 316.§) alapján ítélet kizárólag olyan szakértői véleményre alapítható, amely ne aggályos. A szakvélemény által nem tartalmazott és a szakértő külön felhívása ellenére sem megküldött tesztadatok tekintetében az eljáró bíróság és a peres eljárásban résztvevő felek, valamint jogi képviselőik, továbbá az esetlegesen szükségessé váló ellenőrző szakértő adatkezelési jogosultságának alapja az Európai Parlament és Tanács (EU) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló 2016/679 rendeletének 6. cikk (1) bekezdése f.) pontja és 23. cikk (1) j.) pontja. A rendelet közvetlen hatályú, így jelen eljárásban is, miként valamennyi bírósági eljárásban, alkalmazandó. Tehát az eljáró szakértő jogosult és az ellenőrizhetőség, így az aggályosság feloldása, érdekében köteles a tesztmutatók és adatok kiadására. Az eljáró bíróság a szakértő tesztadatok kiadásának megtagadására vonatkozó nyilatkozata ellenére nem hívta fel a szakértőt ismételtén a tesztadatok megküldésére, továbbá nem figyelmeztette a szakértőt annak elmulasztása esetére a szakértővel szemben jogszabály alapján alkalmazható

joghátrányok (szakértői díj mérséklése, bírság) kiszabására annak ellenére, hogy a tisztességes eljáráshoz való alapjog égisze alatt az eljáró bíróságok feladatkörébe esik a szakértői eljárása szabályosságának biztosítása. Az eljáró bíróság ezzel megszegte és az Alaptörvény szellemiségével ellentétesen nem alkalmazta az Európai Parlament és Tanács (EU) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló 2016/679 rendeletet annak ellenére, hogy annak közvetlen hatályára tekintettel az eljáró bíróság kötelesek annak, mint jogszabálynak megfelelően eljárni. Ezzel a tisztességes eljárás alapjoga a bizonyítási eljárás tekintetében is sérült, ugyanis az eljáró bíróság elzárta a feleket az általuk jogszerűen megismerhető adatok megismerésétől és azzal kapcsolatos észrevételeik előterjesztésétől, így a felek a szakértői véleményt csak annak hiányos állapotában, azaz részlegesen ismerhették meg, valamint a szakértői vélemény helyességének ellenőrizhetősége ellehetetlenült, így annak a helyességéhez nyomatékos kétség fér, amely esetben a fent már hivatkozott Pp. 316. § (3) bekezdése alapján ítélet alapjául nem szolgálhatott volna.

Az indoklási kötelezettség körében az elsőfokú ítéletet tekintetében maga a másodfokú bíróság is megállapította annak hiányosságát, amely a bizonyítási eljárásra is kiterjedt. A jogorvoslathoz való jog gyakorlása körében súlyos alapjogsérelmet eredményezett az, hogy az elsőfokú ítéletből nem derült ki, hogy az eljárt bíróság mely bizonyítéknak milyen jelentőséget tulajdonított, milyen objektív indok alapján hagyta teljes mértékben figyelmen kívül a családsegítő szolgálattól és a gyámhatóságtól beszerzett iratokat, továbbá miért nem látta szükségesnek a szakértő ismételt felhívását a szakértői vélemény kiegészítésére az azzal kapcsolatos felperesi ténybeli és jogi aggályok ellenére. Az indoklás ilyen mértékű hiányossága akadályozta a peres feleket a jogorvoslati joguk érdemi gyakorlásában, hiszen az eljáró bíróság indoklási érvrendszerét nem ismerhették meg, így azzal szembeni érdemi álláspontjukat sem tudták teljeskörűen előterjeszteni. A másodfokú eljárás során a másodfokú bíróság egyrészt nem orvosolta az indoklás hiányából eredő alapjogsérelmet, azon felvetéssel, hogy feltehetően úgysem volna várható további lényeges információ a szakértői véleménnyel kapcsolatos tesztadatok megküldésétől, míg a bizonyítékok figyelmen kívül hagyásának kérdéskörében a másodfokú ítélet indoklása sem tartalmaz érdemi rendelkezést. Másrészt a másodfokú ítélet indoklása sem tesz eleget a tisztességes eljáráshoz való jog szerinti indoklási kötelezettségnek, ugyanis a gyermekekkel szembeni fizikai fegyelmezés kérdéskörét teljes mértékben figyelmen kívül hagyja az azzal kapcsolatos alperesi ellentmondás és az alperes nyilatkozata valamint a szakértői vélemény közötti ellentmondás tekintetében egyetlen szót sem tartalmaz, de a mellőzés indokát nem adja, sőt még azt sem említi meg, hogy a felperesi fellebbezés tartalmazott e körben konkrét észrevételt.

Magyarország Alaptörvénye XVI. cikkben deklarált gyermekek kiemelt védelméhez való alapjog megsértését, valamint Magyarország Alaptörvénye 28. cikk szerinti előírás sérelmét eredményezte az, hogy az eljáró bíróságok a gyermekek fizikai fegyelmezése körében figyelmen kívül hagyják a rendelkezésre álló bizonyítékokat, azok közül önkényesen kizárólag a hiányos és helyessége tekintetében nem ellenőrizhető szakértői vélemény kiemelték, míg az egyéb bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták úgy, hogy a mellőzés

indokát nem adták, továbbá az alperesi önellentmondásos nyilatkozat ellenére nem tárták fel az alperes nyilatkozata és a szakértői vélemény megállapításának ellentmondását. Magyarországon a gyermekek fizikai fegyelmezésével, bántalmazásával szemben zéró toleranciát rögzít és ír elő a jogszabály, azaz a szülői fizikai fegyelmezési jogkör jogszabályi megengedhetősége megszűnt, a szülők nem alkalmazhatnak gyermekükkel szemben fizikai fegyelmezést, erőszakot. Azzal, hogy az eljáró bíróságok e jogszabályi rendelkezést figyelmen kívül hagyták és a fizikai fegyelmezés kérdéskörét nem tárták fel a rendelkezésre álló bizonyítékok és alperesi önellentmondásos nyilatkozatok, valamint szakértői véleménnyel ellentmondásos alperesi nyilatkozatok ellenére, az Alaptörvény szellemiségével ellentétesen alkalmazták a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, ezzel kvázi fenntartva a jogszabályból már hatályon kívül helyezett szülői fegyelmezési jogkört, amelyet a jogszabály kifejezetten tilt. A gyermekbántalmazással szembeni zéró tolerancia elvnek jogszabályi szabályozása ellenére az eljáró bíróságok által a gyakorlatban a szülői fizikai fegyelmezési jogkör joggyakorlat szerinti fenntarthatóságának lehetősége és megengedhetősége súlyos és jelentős alapjogsérelemet jelent, hiszen alapvetően ellentétes Magyarország Alaptörvényének szellemiségével és a nemzetközi gyermekvédelmi standardokkal.

III.

a) Álláspontom szerint a panasszal megvizsgálni kért ítéletek az Alaptörvény alábbi cikkeit sértik:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltethető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) Az Alaptörvény ellenesség alátámasztása érdekében az alábbi érveket adom elő:

b/1.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 28. cikk, valamint azzal összefüggésben a VI. és XVI. cikk által deklarált alapjogok sérelme

A Tisztelt Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Az eseti bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz többek között éppen az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény (3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]), ezzel biztosítva, hogy az eljárások során az alapjogvédelem megvalósulását, illetve annak sérelme esetén azok orvoslását. Az Alaptörvény 28. cikke megköveteli, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. A Tisztelt Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a „28. cikk szerint a jogszabály Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése a bíró számára nem csak jog, hanem kifejezett köteletség: amennyiben a bíró a jogszabály szövegét az értelmezés segítségével az

Alaptörvénnyel összhangban tudja alkalmazni, annyiban ennek megfelelően köteles eljárni.”
(28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29])

Magyarország Alaptörvényének E) cikk (3) bekezdésével összhangban az Európai Unió jogalkotására jogosult intézményei által elfogadott rendeletek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 288. cikkében meghatározott jogi aktusok, amelyek általános hatállyal bírnak, teljes egészében kötelező erejűek, és valamennyi európai uniós országban közvetlenül alkalmazandóak. Az Európai Parlament és Tanács (EU) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló 2016/679 rendelet tehát kötelező erejű és közvetlen hatályú, így az alapeljárásban is, miként valamennyi bírósági eljárásban, kötelezően alkalmazandó. A peres eljárások során – pláne a gyermekekkel kapcsolatos eljárásokban – az eljáró bíróságok és a peres eljárásban résztvevő felek, valamint jogi képviselőik, továbbá az esetlegesen szükségessé váló ellenőrző szakértő adatkezelési jogosultságának alapja az Európai Parlament és Tanács (EU) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló 2016/679 rendeletének 6. cikk (1) bekezdése f.) pontja és 23. cikk (1) j.) pontja. Azaz – a jogi végzettséggel és szaktudással nem rendelkező kirendelt pszichológus szakértő – hivatkozása a tesztadatok kiadása körében téves és jogellenes. A szakértő jogellenes eljárása körében a jogszerűség érvényesülését, így Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikke és 28. cikke szerinti alapjogok biztosítása az eljáró bíróság kötelessége. Az eljáró bíróság a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésével, az Alaptörvény szellemiségével ellentétesen tagadta meg a szakértői vélemény alapját képező tesztadatok megismerését, ezzel a szakértői vélemény ellenőrizhetőségét és azzal kapcsolatos észrevételek előterjesztését ellehetetlenítve.

A Tisztelt Alkotmánybíróság 3035/2021. (II. 10.) AB határozata által is tartalmazott következetes gyakorlata szerint alapjogsérelmet eredményez, amennyiben az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítéletek nem nyújtottak jogvédelmet az indítványozónak azzal kapcsolatban, hogy az indítványozó a döntések alapjául szolgáló szakmai véleményt egészében megismerje. A szakértői vélemény hiányos volta, az ellenőrizhetőséghez szükséges adatok kiadásának elmaradása által ugyanis kétségesse válik, hogy a jogvita elbírálására minden elemében a törvénynek megfelelő, fair eljárásban került sor, amellyel a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítéletek megsértették az Alaptörvény 28. cikkben és XXVIII. cikk (1) bekezdésében védett jogomat. A körülmények értékelése során külön figyelmet érdemel, hogy a tesztadatok kiadásának jogalapja tekintetében az eljáró szakértő tévesen és jogellenesen hivatkozott az adatvédelmi rendelkezésekre, amely jogellenes állapotot az eljáró bíróság – a polgári perrendtartás adta eszközök ellenére – nem orvosolt, azt kifejezetten fenntartotta. Ezt követően pedig a másodfokú eljárás során sem került jogorvoslatra sor, a jogalap tekintetében a másodfokú ítélet érdemi rendelkezést és jogi levezetést nem tartalmaz, mindössze azon – semmilyen indoklással sem alátámasztva – felvetés alapján, hogy attól ismeretlen okokból további érdemi információ feltehetően nem volna várható, annak ellenére, hogy a szakértői vélemény ellenőrizhetőségének alapját a

tesztadatok képezik. A peres eljárás szempontjából pedig annak, hogy a tesztadatok alapján a szakértői vélemény megállapításai helyesek vagy sem, alapvető relevanciával rendelkezik.

A jogszabály alkalmazása során az eljáró bíróságok, a téves jogértelmezés következtében, az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre nem juttatta érvényre, megsértették az Alaptörvény 28. cikkben és XXVIII. cikk (1) bekezdésében védett jogomat. Tekintettel az eljárás tárgyára, a bizonyítási eljárás korlátozása az Alaptörvény VI. cikk és XVI. cikk által deklarált alapjogok sérelmére vezetett, hiszen a kapcsolattartás kérdéskörében, amely egyértelműen a családi élethez fűződő jog része, akként született döntés, hogy a bizonyítékok teljeskörű feltárására és helyességének ellenőrzésére a jogszerű eljárás lehetősége (és kötelezettsége) ellenére nem került sor, az ítélet olyan szakértői véleményen alapul, amely a Pp. 316.§ (3) bekezdése alapján nem szolgálhatna ítélet alapjaként. Ennek eredményeként kétséges, hogy az Alaptörvény VI. cikk által deklarált alapjogok tekintetében a családhoz és magánélethez való jogba történő állami beavatkozás mértéke és módja az alapjogvédelmi kritériumoknak megfelelő, annak során ténylegesen szükséges és indokolt döntéshozatalra került-e sor. Továbbá szintén kétséges az ellenőrizhetőség ellehetetlenülésére és a téves jogértelmezés következtében kialakult nyilatkozattételi korlátozására tekintettel az, hogy a kiskorú gyermekek Alaptörvény XVI. cikkében deklarált alapjogának megfelelő, az alapjogvédelmet biztosító döntésre került-e sor, ez pedig önmagában alapjogsérelmet eredményez.

Az eljáró bíróságok téves jogértelmezésén túl az Alaptörvény 28. cikkben és XXVIII. cikk (1) bekezdése által védett alapjogok ellenére a tisztességes eljárás és az Alaptörvény szellemiségével ellentétes módon került sor a tesztadatok megismerésével kapcsolatos előnyök és hátrányok értékelésére. Az ugyanis, hogy a szakértői vélemény tekintetében esetlegesen ne derüljön fény valamely hibára semmilyen körülmények között nem lehet jogkorlátozás indoka egy demokratikus tagállamban, külön tekintettel arra, hogy a szakértői vélemény a polgári peres eljárásban egy bizonyítási eszköz, amellyel szemben ellenbizonyításra van joga a peres feleknek. Azon túl, hogy az Európai Parlament és Tanács (EU) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló 2016/679 rendeletének 6. cikk (1) bekezdése f.) pontja és 23. cikk (1) j.) pontja alapján a tesztadatok megismerése jogszerű, az eljárás szempontjából célszerű és indokolt is, hiszen kizárólag azok által állapítható meg a szakértői vélemény aggálytalansága, helyessége, illetve azok alapján tárható fel az esetleges kijavítás, kiegészítés iránti szükséglet. Aláássa az állampolgárok igazságszolgáltatásba vetett bizalmát és ellentétes az Alaptörvény szellemiségével, ha a peres felek azt tapasztalják, hogy a bíróságok ítéleteiket annak ellenére alapítják nem kétséget kizáróan helyes és aggálytalan, ellenőrizhető szakértői véleményre, hogy annak ellenőrzésére és kétséget kizáró tisztázására a jogszabály lehetőséget és módot biztosít. A tesztadatok kiadásához tehát semmilyen jogszerűnek tekinthető hátrány nem fűződik, míg azok megismerése jogszabály megalapozott és kifejezetten előnyös valamennyi érintett fél és az eljáró bíróságok számára is az ítélet alaposága tekintetében. Az Alaptörvény szellemisége megkívánja, hogy az eljárások eldöntése során az eljáró bíróságok és hatóságok az elérhető lehető legmagasabb

bizonyosságra, megalapozottságra törekedjenek, amellyel ellentétes a tesztadatok beszerzésének és felek által történő megismerhetőségének megtagadása, a szakértői vélemény helyessége ellenőrzésének elmulasztása.

b/2.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és VI. cikk, valamint azzal összefüggésben a XVI. cikk által deklarált alapjogok sérelme

Az ítélet indoklásával kapcsolatos alapjogi elvárás Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikke alapján kettős természetű. Egyrészt a tisztességes eljáráshoz való alapjog keretében az eljárással érintette személyeknek joguk van a meghozott döntés ténybeli és jogszabályi indokának megismeréséhez. Ez azon túl, hogy biztosítja az állampolgárok számára azt, hogy megérthessék a jogaikat és kötelezettségeiket szabályozó döntés jogszabályi alapját és azzal összhangban álló ténybeli körülményeket, egyfajta garanciális szabályt is jelent, hiszen az indoklás által igazolható, hogy az eljáró bíróságok és hatóságok döntésük során Magyarország Alaptörvényének 26. cikk és 28. cikk szerinti rendelkezésének megfelelően eljárva, jogszerűen és befolyásmentesen hozták meg döntésüket. Másrészt a jogorvoslati jog érdemi érvényesülésének alapvető feltétele az indoklási kötelezettség teljesítése az eljáró bíróságok és hatóságok részéről, hiszen észrevételeik és ellenérveiket a jogorvoslati eljárásban csak akkor tudják a felek érdemben és teljeskörűen kifejteni, azaz a jogorvoslati eljárás részét, mint a tisztességes eljáráshoz való alapjog része, csak abban az esetben érvényesülhet, ha a döntés indokai megismerhetőek. Az indoklás hiányossága tehát a tisztességes eljáráshoz való jog további sérelmét eredményezi, ugyanis a jogorvoslati jog gyakorlásának lényeges eleme, kvázi feltétele, hogy a döntés indokai mind a fél, mind a felülbírálati szerv számára megismerhetőek legyenek. A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indokolásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy az érintett megfelelő módon élhessen jogorvoslati jogával. A korábban leírtaknak megfelelően e körben természetesen nem a perbeli bizonyítékok kvázi negyedfokú bíróságként való felülbírálati vizsgálata tartozik a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörébe, hanem annak alapjog szempontú vizsgálata, hogy az alapjog érvényesüléséhez szükséges kötelezettségüknek az eljáró bíróságok megfelelően eleget tettek-e döntéseik indoklása – mértéke és tartalma – tekintetében.

A Tisztelt Alkotmánybíróság által a 3068/2020. (III. 9.) AB határozatban is rögzített, következetes joggyakorlat értelmében „a bíróság a bizonyítás eredményét szabadon mérlegeli, és ez alapján hozza meg döntését. Ebbe a helyzetbe azonban rendes bíróságok csak akkor kerülhetnek, ha a rendelkezésre álló és felajánlott bizonyítási eszközöket nemcsak formálisan, hanem tartalmilag is figyelembe veszik, és azok eredményét a határozatuk meghozatala során fel is használják, döntéseiket ezzel megindokolják.” A mérlegelés során tehát annak tényleges, tartalmi szempontú eljárás módja felel meg kizárólag a tisztességes eljárás követelményének, a bizonyítékok kizárólag formai szempontú rögzítése, egyes bizonyítékok indoklás nélküli figyelmen kívül hagyása, a levont következtetés és a rendelkezésre álló bizonyítékok közötti ok-okozati levezetés elmaradása ellentétes ezen

alaptörvényi rendelkezéssel és alapjogsérelmet eredményez. A másodfokú, jogorvoslati, eljárás során az elsőfokú ítélet indoklásának hiányosságát maga az eljáró másodfokú bíróság is megállapította, azonban azt nem orvosolta. Mind a Tisztelt Alkotmánybíróság, mind az Emberi Jogok Európai Bíróságának következetes joggyakorlata rögzíti, hogy a felek mindegyikének joga van egy kontradiktórius eljárásban ahhoz, hogy eldöntse, a bíróság mely álláspontjával kapcsolatban fogalmaz meg ellenvéleményt vagy észrevételt, amely lehetőségtől az indoklás hiányossága, illetve a bizonyítékok mellőzése tekintetében annak teljes hiánya megfosztja a felek e joguk érdemi gyakorlásától (*Nideröst-Huber v. Switzerland judgment of 18 February 1997, Reports 1997-I, p. 101*). Hasonlóképpen alapjogsérelmet, illetve egyezményesértést eredményez, ha az eljáró bíróság valamelyik félnek az ügyvel kapcsolatban benyújtott észrevételeivel egyáltalán nem foglalkozik arra hivatkozással, hogy az nem tartalmaz új ténybeli vagy jogi álláspontot. Az eljáró másodfokú bíróság az általam az alperes csatlakozó fellebbezésére előterjesztett ellenkérelmemben az alperes fizikai fegyelmzésével kapcsolatos (állítólagos egy pofon két, időben és térben jelentősen eltérő módon történő elmesélése) állításának önellentmondása körében, konkrét jegyzőkönyvi és alperesi beadványban tett nyilatkozatok pontos megjelölésével tett észrevételelem tekintetében semmilyen megállapítást nem tesz, azt nem értékeli, sőt még csak meg sem említi az ítélet azon részében sem, amely a felek által a másodfokú eljárásban előterjesztett beadványok tartalmát ismerteti. A másodfokú ítélet semmilyen indokát nem adja az általam tett észrevétel és azzal összefüggésben megjelölt bizonyítékok mellőzésének, azt az ítélet még csak említés szintjén sem tartalmazza, így az alapjogsérelmet még túl is mutat a fenti joggyakorlatban foglaltakon, hiszen a mellőzés tekintetében még csak hivatkozást sem tesz a másodfokú bíróság. A másodfokú ítélet indoklása ezáltal szintén hiányos, hiszen az okirati bizonyítékok mellőzésének és az általam tett észrevételeknek a figyelmen kívül hagyását semmilyen indokkal nem támasztja alá. Mindez ellentétes az Alaptörvény szellemiségével és szintén aláássa az állampolgárok igazságszolgáltatásba vetett bizalmát, hiszen azt tapasztalják, hogy nem fejthetik ki érdemben álláspontjukat az eljáró bíróságok előtt. Figyelmet érdemel továbbá az a tény is, hogy a másodfokú döntéssel szemben rendkívüli jogorvoslatra, így alkotmányjogi panasz előterjesztésére van lehetőségem, amely tekintetében a jogorvoslat gyakorlásához való jog sérelmet szenved az ítéleti indoklás hiányossága miatt.

Az indoklás hiányossága egyidejűleg szintén a család – és magánélet tiszteltben tartásához való alapjog, valamint a gyermekek védelméhez való alapjog sérelméhez vezet az eljárás tárgyára tekintettel. Az ítéletek hiányos indoklása következtében ugyanis alappal feltételezhető, hogy az ezen alapjogokat érintő döntések meghozatala során az eljáró bíróságok a mérlegeléssel kapcsolatos kötelezettségüknek nem tettek eleget, egyes bizonyítékokat kiemelve értékelték, míg más bizonyítékokat objektív indok nélkül figyelmen kívül hagytak annak ellenére, hogy az ítélet szükségszerűen alapjogkorlátozásra vezet. Az indoklás hiányossága következtében nem állapítható meg, hogy az Alaptörvény VI. cikk által deklarált alapjogok tekintetében a családhoz és magánülethez való jogba történő állami beavatkozás mértéke és módja az alapjogvédelmi kritériumoknak megfelelő-e, annak során ténylegesen szükséges és indokolt döntéshozatalra került-e sor. Továbbá az indoklás hiányossága miatt szintén kétséges az, hogy a kiskorú gyermekek Alaptörvény XVI. cikkében

deklarált alapjogának megfelelő, az alapjogvédelmet biztosító döntésre került-e sor, ez pedig önmagában alapjogsérelmet eredményez.

b/3.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 28. cikk, továbbá XVI. cikk, valamint azzal összefüggésben a VI. cikk által deklarált alapjogok sérelme

A Tisztelt Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Az eseti bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz többek között éppen az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény (3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]), ezzel biztosítva, hogy az eljárások során a alapjogvédelem megvalósulását, illetve annak sérelme esetén azok orvoslását. Az Alaptörvény 28. cikke megköveteli, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. A Tisztelt Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a „28. cikk szerint a jogszabály Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése a bíró számára nem csak jog, hanem kifejezett köteletség: amennyiben a bíró a jogszabály szövegét az értelmezés segítségével az Alaptörvénnyel összhangban tudja alkalmazni, annyiban ennek megfelelően köteles eljárni.” (28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29])

Magyarország Alaptörvénye XVI. cikk (1) bekezdés deklarálja és rögzíti, hogy „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.” E szellemiségnek megfelelően került jogszabályi szintre emelésre a gyermekbántalmazással, fizikai fegyelmezéssel szemben zéró tolerancia elve, amely azt jelenti, hogy a szülő nem alkalmazhat testi erőszakot, fenytést jogszerűen a gyermekével szemben semmilyen célzattal. Ennek megfelelően többek között a 2013. július 1. napján hatályba lépett, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény a korábbiakkal szemben nem tartalmazza a szülői fizikai fenytési jogkört, mint büntethetőséget kizáró okot. Az Alaptörvény VI. cikk és XVI. cikk által deklarált magánélet tiszteletben tartásához való jog, valamint a gyermekek kiemelt védelméhez való jog részét képezi az egészséges fizikai és pszichikai fejlődéshez való jog, a bántalmazással és fizikai fegyelmezéssel szembeni állami jogvédelem. Az államnak tehát aktív, tevőleges kötelezettsége van annak biztosítása érdekében, hogy a zéró tolerancia elve ténylegesen érvényesüljön, a gyermekek hatékony jogvédelmet kapjanak a fizikai bántalmazás valamennyi formájával szemben, ennek elmaradása vagy késedelmes teljesítése alapjogsérelmhez vezet. A sérelem súlyossága körében relevanciája van annak is, hogy az érintett gyermekek életkorukból [REDACTED] adódóan teljesen védtelenek, így teljes mértékben az állami védelmi rendszerre szorulnak.

Az eljáró bíróságoknak kötelessége a jogértelmezés és jogalkalmazás során a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban, a józan észnek és a közjónak megfelelő célt

feltételezve értelmezni és alkalmazni. Azzal, hogy az ítélet meghozatal során az eljáró bíróságok az alperesi önellentmondásokat, valamint az alperesi nyilatkozat és a szakértői vélemény közötti ellentmondásokat, továbbá a családsegítő szolgálattól és a gyámhatóságtól bírósági megkeresés útján beszerzett okirati bizonyíték és a szakértői vélemény közötti ellentmondást nem tárta fel, valamint a szakértői vélemény helyességének ellenőrzése körében a jogszabály által biztosított bizonyítási eljárásokat nem teljesítette, továbbá a másodfokú ítélet indoklásában az általam az alperesi csatlakozó fellebbezésben és a korábbi tárgyaláson tett nyilatkozatok összevetésén alapuló észrevételemet és a vonatkozó bizonyítékokat semmilyen formában nem vette figyelembe, nem értékelte és mellőzésének indokát sem adta, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk és 28. cikk, továbbá XVI. cikk, valamint azzal összefüggésben a VI. cikk által deklarált alapjogokat. Az eljáró bíróságok ugyanis az Alaptörvény szellemiségével és a jogszabályok által kógens módon előírt zéró tolerancia elvével ellentétesen, tevőleges kötelezettségüket megszegve, nem tisztázták a gyermekek fizikai fenytésével kapcsolatos tényállást, azzal kapcsolatos észrevételeket és bizonyítékokat indoklás – valamint még csak említés – nélkül mellőzték. Ezzel az ítéletek az Alaptörvény szellemiségével és a deklarált alapjogokkal ellentétesen, a jogszabályi rendelkezések ellenére a zéró tolerancia elvének érvényre juttatása helyett a gyakorlatban kvázi fenntartják és elfogadják a szülői fizikai fegyelmezési jogkör intézményét, amely azonban tudatosan került hatályon kívül helyezésre a jogrendszerből. A fizikai fegyelmezi jogkör gyakorlati fenntartása sérti a gyermekek Alaptörvény VI. cikk és XVI. cikk által deklarált magánélet tiszteletben tartásához való jogát, valamint a gyermekek kiemelt védelméhez való jogát, az állam tevőleges kötelezettsége nem valósul meg. Ezáltal jogellenes, Alaptörvény szellemiségével ellentétes – így az Alaptörvény 28. cikkét sértő – alapjogsértő állapotot jelentene, ha a gyakorlat kvázi hatályban tartana, egy, a zéró tolerancia elve alapján már hatályon kívül helyezett, a gyermekek alapjogainak védelmével nem összeegyeztethető intézményt, a szülői fizikai fegyelmezési jogkört.

IV. Záró rész

Jogi képviselőm meghatalmazását csatolom. .

Nyilatkozom, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Nyilatkozom, hogy személyes érintettségem fennáll, hiszen az eljárásban peres félként vettem részt.

Nyilatkozom, hogy az ügyben eljárás nincs folyamatban.

Az eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdés alapján illetékmentes.

Budapest, 2021. szeptem

Tisztelettel:

Képv.:

panaszos